

Bon dia a totes,

Durant aquests últims mesos hem estat testimonis d'una eclosió masclista especialment visceral en un moment de gran tensió política on les nostres companyes han tingut una projecció mediàtica i un protagonisme, una representativitat i una autoritat polítiques, inusualment significatives, que han fet esclatar els ploms a tota una sociologia que ha vist refutada la seva concepció sobre la funció de les dones en aquesta societat.

Hem vist com grans aparells mediàtics al servei d'una manera molt concreta i barroera de fer política, han descarregat tota la seva artilleria contra les nostres companyes a fi de desacreditar-les i desautoritzar-les, en una aposta clarament desencertada que se'ls ha girat en contra, com un bumerang, i que ens ha portat aquí a denunciar aquesta ofensiva fastigosa, masclista i violenta, i a dir que totes som una i que quan ataquen una dona en termes que només tenen a veure amb el fet de ser-ho, estan atacant totes les dones, i que quan ataquen una de les nostres ens estan atacant a totes nosaltres.

És per això que, com a militants de l'esquerra independentista, de les organitzacions que conformen el nostre moviment, hem volgut convocar aquesta roda de premsa unitària, per tal de denunciar col·lectivament l'onada d'insults, desqualificacions i menyspreu masclista que com a dones militants hem estat objecte durant els últims mesos, tant a les xarxes socials com als mitjans de comunicació.

Som plenament conscients de la situació infinitament més precària i violenta en què es troben la gran majoria de dones que ni tant sols tenen accés a un altaveu que es faci ressò del seu patiment. Dones invisibilitzades, políticament anul·lades, expulsades de la representació política, emmudides, precaritzades, violentades, i tot a conseqüència de la ideologia patriarcal que inunda la nostra societat i ens vol sotmeses per tal de poder domesticar-nos i governar-nos; amb l'objectiu final de forçar-nos a assumir el rol que aquesta societat patriarcal ens té reservat.

I és precisament per l'emancipació de totes aquestes dones i de nosaltres mateixes que vam decidir organitzar-nos i lluitar, per enderrocar aquest sistema que ens condemna a ser subalternes, a netejar, cosir, curar, parir, assentir, obeir... sense poder decidir lliurement sobre les nostres vides ni els nostres cossos.

En aquest sentit volem compartir les següents consideracions:

1. Els insults i desqualificacions llençats contra les nostres companyes tenen un caràcter clarament polític. No són opinions personals i individuals pronunciades en l'exercici de la llibertat d'expressió, sinó que es tracta d'expressions de caire polític amb un destinatari col·lectiu, vomitades des d'una lògica que pretén negar a les dones la possibilitat que siguem representants de la col·lectivitat, i que és il·lustrativa d'un imaginari paternalista i condescendent que ens condemna a ser representades i governades, mai representants o governants.
2. Aquesta ofensiva s'insereix dins del normal funcionament del patriarcat, que es manifesta a través d'un contínuum en forma de violència simbòlica, econòmica, física, assetjament, maltractament, violació... i que té com a conseqüència més tràgica els feminicidis, els assassinats masclistes de dones, dels que ja en portem tres als PPCC en el que va de 2016.

3. La finalitat de tots aquests comentaris masclistes és convertir les dones no en subjectes sinó en objectes. I és que el fet que la immensa majoria de tots aquests exabruptes es centrin en el nostre físic no fa sinó continuar encapsulant-nos en l'element corporal (versus intel·lectual) a que ens condemna la concepció dicotòmica de dona-natura (cos) / home-cultura (ment). La divergència se centra en el nostre físic i en la nostra manera de vestir, i no pas en el nostre discurs i en la nostra actuació política, de manera que les nostres propostes i lectures polítiques queden desautoritzades i el debat es trasllada al cos.
4. Es dóna, així, una objectificació del cos de les dones (com sempre passa sota el capitalisme patriarcal, on el cos és el principal terreny d'explotació de les dones, i tots els comentaris misògins dels darrers mesos en són una bona mostra). Aquesta objectificació, combinada amb la tradicional pressió estètica i l'intent de subjugació de les dones als motlles de feminitat tradicionals, són una forma no només de descrèdit, d'infantilització, de desprestigi i de menyspreu, sinó que són també un intent de segrestar la veu a les dones, per fer palès que aquest terreny (el públic, el polític, el de la presa de decisions) no ens pertany.
5. Que quedí ben clar, doncs, que no venim a agradar, ni a fer bonic, ni a ser reconegudes pel nostre físic, ni pel nostre caràcter, sinó a lluitar pels nostres drets i pels de la col·lectivitat a què pertanyem i representem, a decidir, a incidir, a prendre i exercir el poder.
6. Volem denunciar, igualment, que el silenci davant aquestes agressions, el sobtat emmudiment de tants i tants comentaristes i opinadors, militants i representants polítics, és un silenci que dóna cobertura i legitimitza els insults i l'assetjament contra les dones.
7. L'ofensiva centrada en les nostres representants polítiques és una expressió més del masclisme que enverina tots els àmbits de la societat, en general, però especialment el polític, la finalitat de la qual és atemorir les dones referencials, apoderades i combatives, així com disciplinar les dones que gosin defugir el rol socialment assignat i llençar un avís extensiu al conjunt de les dones, perquè tinguin clares les conseqüències de no sotmetre's.
8. Tot això està tenint lloc en un context d'agreujament de l'ofensiva patriarcal del capitalisme neoliberal, entre altres coses perquè la seva aposta pel desmantellament dels serveis públics necessita de dones submises i obedients que facin de manera gratuïta les feines que anteriorment assumien les institucions.
9. En l'actual context de "procés" independentista resulta més evident que mai la necessitat que aquest procés serveixi per canviar-ho tot, incloent-hi les relacions patriarcales de dominació, per la qual cosa és urgent que les dones s'incorporin als diferents espais de participació i decisió lligats a aquest procés així com a futurs possibles esdeveniments del mateix.
10. Les nostres reivindicacions no són complementàries, ni la contradicció patriarcal versus vida n'és una de secundària (o terciària). Les nostres reivindicacions són absolutament vertebrals, i la lluita feminista és tant indestriable de la lluita per l'emancipació nacional com ho és de la lluita per l'emancipació social.
11. Així doncs, una independència que serveixi a les dones ha de permetre crear una república feminista, en què les dones podem participar lliurement i podem decidir sobre tot allò que ens concerneix, una república que garanteixi l'exercici efectiu i només nominal del dret a una vida digna i plena. I perquè això sigui possible, les dones ens hem d'organitzar i hem de lluitar. Hem de participar plenament en el debat i en l'activitat política. I ho hem de poder fer sense haver de ser insultades i assetjades per fer-ho.

En conclusió, ens insulten individualment, però nosaltres responem col·lectivament, perquè sabem que quan ataquen una ens volen sotmetre totes, i per això cridem que som manada i que si en toquen una, ens toquen a totes. Que totes som una. Que totes som l'Anna, la Gabriela, la Natàlia, l'Eulàlia, les companyes de Gràcia encausades per penjar pancartes contra la llei de l'avortament, i la Naty en vaga per exigir unes condicions laborals dignes, i les companyes de Palma imputades per denunciar la llei de l'avortament, i les dones que diàriament reben cops dels seus companys, i les que cobren un 20% menys per fer la mateixa feina que els homes, i les joves que es veuen condemnades a sotmetre's a avortaments clandestins, i les estudiants que pateixen violència masclista als centres d'ensenyament i no saben on recórrer, i les dones que són assetjades al carrer, i les que es veuen obligades a aguantar situacions masclistes a la feina perquè necessiten els diners, i les que són criminalitzades per exercir el treball sexual, i les que han d'assumir totes les tasques de cura que han estat expulsades del sistema públic a conseqüència de les retallades neoliberals, i les 800.000 dones en risc d'exclusió social...

En definitiva, som militants feministes, dones organitzades per combatre aquest sistema patriarcal capitalista que ens vol relegar a un rol exclusivament ornamental dins de l'espai on es decideix sobre la nostra vida, i estem aquí per ser agents actius en la construcció d'una societat lliure, és a dir, feminista.

Alerta Solidària

Arran

Coordinadora Sindical (COS)

CUP – CC

Endavant (OSAN)

SEPC